

[Glistrup]

er så mange mennesker i denne verden, som trænger til at få en væsentlig højere levestandard, end de har, så derfor er der intet i vejen for, at Danmark, om det så skulle være, kunne tidoble sin eksport også til de lande, som vældig gerne vil eksportere noget. Bl. a. vil Danmark – nu er vi et lille fnug på globussen – derfor kunne købe mere af de andre, når vi kan sælge mere, og derfor ligger den gang pærevrøvl og snak, som fremgår af det dagsordensforslag, som hr. Waldorff har fremsat, og som vi forhåbentlig vil stemme ned, på det samme lave niveau som det indlæg, statsministeren diverterede med her fra denne talerstol.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt kvittere for hr. Waldorffs tak til mig. Vi vil naturligvis fra SFs side støtte det dagordensforslag, som venstresocialisterne har stillet, og som altså har en lille baggrund i nogle bemærkninger, jeg kom med heroppe. Men ophavsretten – det må jeg lige sige til hr. Waldorff – er hr. Camres. Jeg forstår, at hr. Camre ikke har noget imod, at vi bruger citatet, selv om jeg må indrømme, at det slår mig en smule med forbløffelse, at hr. Camre er så tolerant over for anvendelsen af citatet, eftersom han i sin tale heroppe sagde nøjagtig det modsatte af, hvad der står i dette citat. Hr. Camre havde travlt med at citere den ene halvdel af citatet, nemlig at krisen kun kan løses ved, at man griber ind i markedsmekanismen, men glemte helt at citere den anden halvdel af, hvad han selv havde skrevet for 5 år siden – man har et standpunkt, til man tager et nyt, hr. Camre, det er da i orden – nemlig at Danmarks ledigheds-krise ikke kan løses ved at få hjulene til at snurre hurtigere og eksportere mere til alle dem, som også gerne selv ville eksportere mere.

I sin tale i dag sagde hr. Camre, at der er ingen vej uden om at få hjulene til at snurre hurtigere, hvis vi skal have løst ledighedsproblemet. Det er det stik modsatte af, hvad hr. Camre sagde for 5 år siden. Det bliver interessant at høre, hvad hr. Camre siger om 5 år. Så står vi måske igen i den samme situation. Det kan være, at hr. Glistrup så finder et citat frem af hr. Camre. Der er et sådant ganske nylig, som kunne bruges, men til den

tid vil hr. Camre måske ikke vedkende sig det, for så har hr. Camre fået en ny politik.

Jeg synes, det er sørgeligt, at socialdemokratiet åbenbart har ændret politik, hvis hr. Camre dengang gav udtryk for socialdemokratiets holdning. Jeg vil da ikke påstå, at der skal læses ind i citatet, at hjulene ikke skal snurre, at der ikke skal arbejdes, at der ikke skal eksporteres. Selvfølgelig skal der det, men jeg er helt enig i det, som hr. Camre skrev dengang, nemlig at ledigheds-krisen ikke kan løses ved, at vi satser på at eksportere mere til alle dem, som også gerne selv ville eksportere mere.

Og så kommer vi til det meget væsentlige: at man i de forløbne 4–5 år netop har søgt at løse ledigheds-krisen – det, der med et andet ord hedder arbejdsløsheden, massearbejdsløsheden – på denne måde. Her vil jeg sige, at jeg synes, statsministeren var betydeligt ærligere midt i al sin udfoldelse af vid – hvad han ikke skal høre nogen bebrejdelse for fra vores side – i sin skildring af situationen, som den havde udviklet sig, for statsministeren sagde: vi må prioritere, og det kan da godt være, at betalingsbalancen har været højere prioriteret i tidligere åbningstaler, men nu er den forbedret. Til gengæld er beskæftigelsessituationen meget alvorlig. Derfor må vi nu ligesom ændre prioriteringen.

Så må man bare spørge: hvorfor er der denne ændring, ikke bare i prioriteringen, men også i situationen? Den har da naturligvis noget at gøre med den politik, som man har ført. Det er da ikke tilfældigt, at beskæftigelsessituationen nu er langt alvorligere, at vi nu er oppe på 250.000 arbejdsløse på årsbasis, hvor vi i 1976 var på 111.000 arbejdsløse på årsbasis. Det har da netop noget at gøre med, at man har satset ensidigt på at løse betalingsbalanceproblemet, og man har rent ud sagt satset på at løse det ved hjælp af arbejdsløshed, ved hjælp af en gammelkendt borgerlig metode – arbejdsløshed. Man har prøvet at beskytte de arbejdsløse, som kom ud i situationen, bedre, end de borgerlige ville have gjort det, det benægter jeg ikke, men man har ført en økonomisk politik, som man vidste ville avle arbejdsløshed. Majforliget i 1980 var et forlig, om hvilket man vidste, at det ville give 30.000–40.000 flere arbejdsløse, end der var i forvejen, og det har formodentlig givet ca. 70.000, men man vidste i regeringen, dengang man indførte ord-